

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดไม้ไผ่บางชนิดในท้องที่อำเภอ
ทองผาภูมิ อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอไทรโยค จังหวัด
กาญจนบุรี ให้เป็นไม้หวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ไม้ไผ่ชนิดต่อไปนี้ ในท้องที่อำเภอทองผาภูมิ อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๑) ไผ่จืดและไผ่เพ็ก (*Arundinaria* spp.)

(๒) ไผ่ป่าหรือไผ่หนาม ไผ่สีสุก ไผ่บงหนาม ไผ่เลี้ยง ไผ่ล้ามะลอก ไผ่บงเล็ก ไผ่หอม ไผ่บง ไผ่เหลื่อง หรือไผ่บงดำ ไผ่ซางคำและไผ่ล้ามะโล (*Bambusa* spp.)

(๓) ไผ่ข้าวหลามและไผ่เหียะ (*Cephalos-tachyum* spp.)

(๔) ไม้ตง ไม้บงใหญ่ ไม้เปาะ ไม้หก ไม้
เข็มหรือไม้ชាយวาล ไม้ล้ามะลอก ไม้ซางดอย ไม้ซางหม่น
และไม้ซาง (*Dendro-calamus* spp.)

(๕) ไม้คลาน (*Dinochloa* sp.)

(๖) ไม้ไร่ ไม้มันหรือไม้เปาะ ไม้ตากวาง
ไม้ผากมัน ไม้เนาะ ไม้ไร่ล่อและไม้กายดำ (*Gigantochloa* spp.)

(๗) ไม้หางช้างหรือไม้ไต้ตัน (*Melocalamus* sp.)

(๘) ไม้เกรียบ (*Melocanna* sp.)

(๙) ไม้หลอดและไม้โปหรือไม้เมี่ยงไฟ
(*Schizostachyum* spp.)

(๑๐) ไม้บงเลียง (*Teinostachyum* sp.)

(๑๑) ไม้รวกและไม้รวกดำ (*Thyrsostachys* spp.)

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

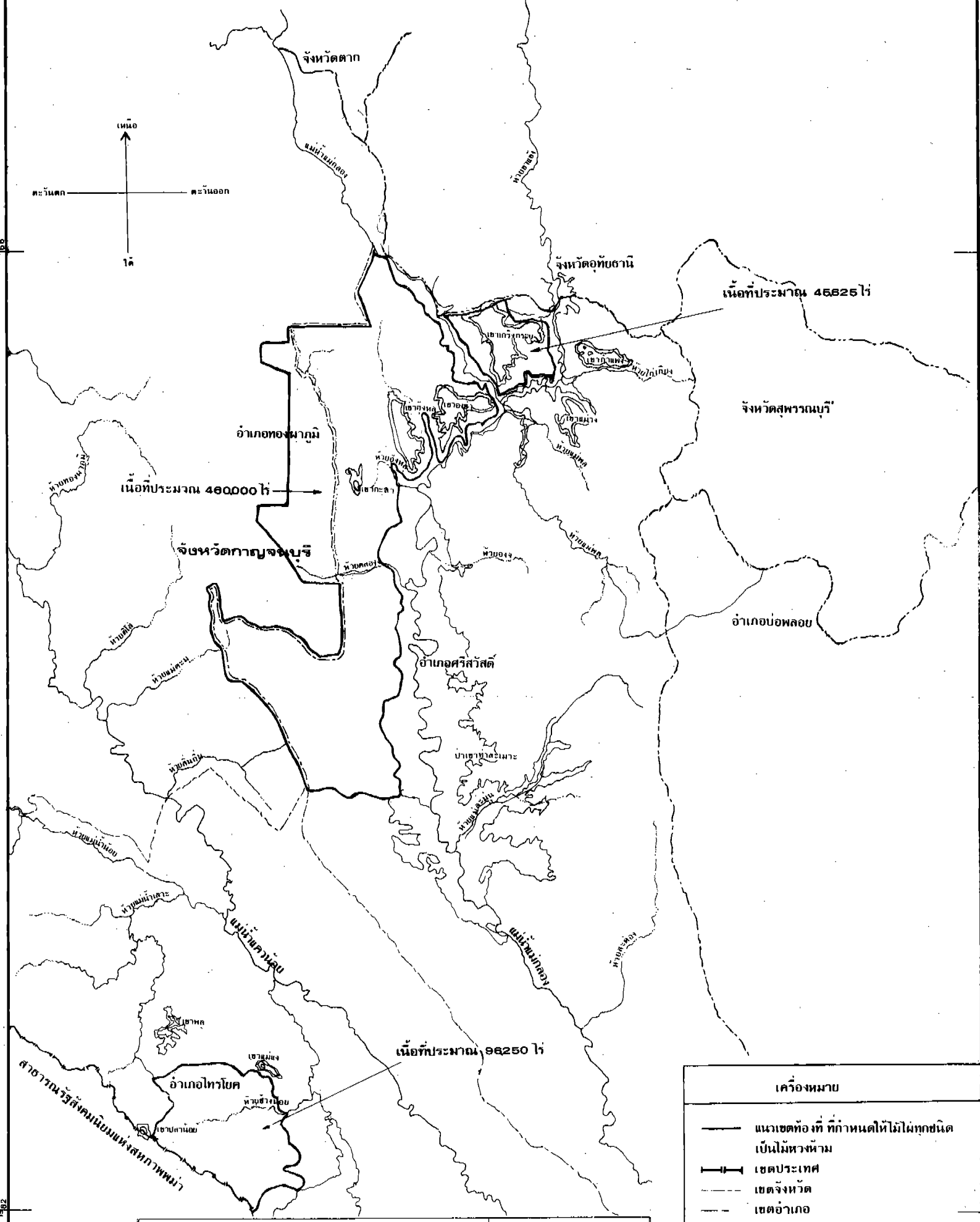
ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม(ฉบับที่ 5)พ.ศ.2520

เนื้อที่ประมาณ 80,876 ไร่

มาตราส่วน 1:500,000

เครื่องหมาย	
	แนวเขตท้องที่ที่กำหนดให้ไม้หวงห้าม
	เป็นไม้หวงห้าม
	เขตประเทศ
	เขตจังหวัด
	เขตอำเภอ
	ภูเขา
	แม่น้ำ คลอง ห้วย

 ผู้อำนวยการกอง กองจัดการป่าไม้	
 อธิบดีกรมป่าไม้	
 20/5/20	

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากไม้ไผ่เป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ ควรกำหนดให้ไม้ดังกล่าวเป็นไม้หวงห้ามในบางท้องที่ เพื่อการอนุญาตหรือให้สัมปทานสำหรับอุตสาหกรรมประเภทนี้ อันจะเป็นการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้